

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010600
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122010600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.07.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Obžalovaný

Y.O. F., O.. XX.XX.XXXX X. M., Z.. V. V. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

uznáva sa za vinného, že

dňa 19. 03. 2019 asi o 17.20 hod. v P. na Ul. B. Č.. XXX, X. Č. E., ako odsúdený vo väznici Váženskej služby Č. E., v cele XXX, bezdôvodne vylial na spolu odsúdeného F. Z. na jeho chrbát dezinfekčný prostriedok, ktorý po vyliatí zapálil, čím poškodenému začal horieť chrbát, čím poškodenému spôsobil popáleniny druhého stupňa na 5 % povrchu tela s rozmerom 40 x 25 cm, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie od 19. 03. 2019 do 01. 04. 2019 a následne, keď sa poškodený vrátil z ošetrovania, obžalovaný sa mu opakovane vyhrážal zabitím, zapálením, ublížením na zdraví jemu aj jeho rodine, čo u poškodeného vzbudilo dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

- inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému X. K. P. Č., D. XXXX/X, XXX XX P. X-X., Č.Á. E., IČ (identifikační číslo): XXXXXXXX, škodu vo výške
2.236,85 ,- Kč.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala na Okresný súd Prešov dňa 11.04.2022 obžalobu pod sp. zn. 1Pv 177/21/7707 - 40 na obžalovaného Y. F. pre skutok, ktorého sa mal tento obžalovaný dopustiť tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátorka právne kvalifikovala ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a tiež ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorkou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.07.2022 bol obžalovaný Y. F. na tomto hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a to, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátorky kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátorky, ktorá navrhla vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného Y. F. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovaného v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody a na hlavnom pojednávaní súd v rámci dokazovania prečítal obsah listinných dôkazov, vrátane pripojených spisov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe tak, ako je tento skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom obžalovaný v skutkovej vete opísaným konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodenému F. Z., sa dopustil konania uvedeného v skutkovej vete, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a zároveň sa poškodenému F. Z.Á. vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví a to takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čím obžalovaný naplnil skutkovú podstatu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a vo viaccinnom súbehu aj prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v priamom úmysle, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone a opísaným v skutkovej výrokovej časti tohto rozsudku porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana zdravia iného a ochrana pred nebezpečnou formou vyhrážok/§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Súd prečítal podanie X. K. P. Č. E., ktorá v priebehu prípravného konania vedeného v Č. E. vyčíslila svoj nárok na náhradu škody, ktorý si uplatnila v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou, ktorú jednotlivým poskytovateľom preplatila v súvislosti s liečením poškodenia zdravia ich poisťovňa - poškodeného F. Z.. X. K. P. Č. E. v tomto podaní vyčíslila jednotlivé nákladové položky na poskytnutú zdravotnú starostlivosť na sumu 2.236,85 Kč.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Českej republiky, v ktorom obžalovaný Y. F. pred odovzdaním na výkon trestu do Slovenskej republiky vykonával trest odňatia slobody vyplynulo, že odsúdený vykonával trest odňatia slobody vo viacerých ústavoch, kde mu boli stanovené špeciálne programy zaobchádzania, výchovné a vzdelávacie programy, ktoré ale neplnil a dochádzalo k porušovaniu väzenského poriadku. Celkovo bol počas pobytu v týchto väzenských zariadeniach 1 krát odmenený a 20 krát disciplinárne potrestaný. Uvedené vyplýva aj z komplexnej správy o odsúdenom

vypracovanej dňa 29.08.2017. V nej bola charakterizovaná osobnosť obžalovaného, protektívne faktory, jeho zamestnanie, rodinné a sociálne kontakty, vzdelanie a výchova, pričom boli zistené viaceré patologické javy v správaní sa obžalovaného. V jeho osobnosti boli zistené časté prejavy brachiálnej agresivity.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Prešov vypracovanej o obžalovanom dňa 16.04.2021 vyplýva, že obžalovaný je slobodný, bezdetný a nevyučení. Do výkonu trestu odňatia slobody bol dodaný z cudziny dňa 19.06.2020 do ÚVTOS Bratislava. Správanie obžalovaného v tomto ústave bolo na požadovanej úrovni. Dňa 15.07.2020 bol premiestnený do oddelenia výkonu trestu odňatia slobody s miestom výkonu služby v Sabinove a dňa 20.07.2020 bol zaradený do výchovného kolektívu s diferenciačnou skupinou „C“. Správanie obžalovaného nebolo vždy v súlade s internými normami. V júli 2020 evidujú záporný poznatok za nedodržanie zásad slušného správania v komunikácii s personálom zdravotníckeho zariadenia. Rovnako aj v auguste 2020 obžalovaný porušil interné normy a odmietal užívať lieky podľa pokynov ústavného lekára. Stabilizácia v správaní obžalovaného nastala v septembri 2020, kedy evidujú dva kladné poznatky za výkon pomocných čistiacich a upratovacích prác v ústave. Svoje povinnosti si obžalovaný následne vzorne plnil a negatívne sa už neprejavoval. V kolektíve bol primerane pozicionovaný, autority rešpektoval a konflikty nevyvolával. Čistotu a poriadok v osobných veciach, ako ostatné činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného vykonával zodpovedne. Svoj voľný čas trávil rozhovormi s odsúdenými, počúvaním ústavného rozhlasu a sledovaním televízneho vysielania. Vzhľadom na uvedené mu bola dňa 04.01.2021 zmenená diferenciačná skupina z „C“ na diferenciačnú skupinu „B“. V adaptačnej fáze po zmene diferenciačnej skupiny bol odsúdenému zaznamenaný ďalší negatívny poznatok za porušenie časového rozvrhu dňa. Následne sa jeho správanie opäť stabilizovalo a v marci 2021 mu bol zaevidovaný kladný poznatok za iniciatívu pri činnostiach pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Správanie obžalovaného je momentálne na požadovanej úrovni, autority rešpektuje a interné predpisy dodržiava. V kolektívne je nekonfliktný, príkazy a pokyny príslušníkov zboru plní a komunikuje slušne. Pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných miest nie je. Je členom sociálno - psychologickkej výcvikovej skupiny. Kontakt s vonkajším prostredím realizuje formou nepravidelnej korešpondencie a telefonicky. Počas doterajšieho výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený a ani potrestaný.

Z odpisu Registra trestov SR generovaného elektronicky ku dňu 14.07.2022 a týkajúceho sa obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ trikrát súdne trestaný rozsudkami súdov Českej republiky a to Krajského súdu v Ústí nad Labem v konaní pod sp. zn. 2Tm 1/2017, Okresného súdu Chomutov sp. zn. 47Tm 12/2018 a Okresného súdu Ostrava sp. zn. 13Tm 22/2020, pričom posledné dva rozsudky boli uznané Krajským súdom v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4Ntc 28/2019 a Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 5Ntc 2/2021.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný Y. F. nebol doposiaľ priestupkovo postihnutý.

Súd pripojil a na hlavnom pojednávaní prečítal obsah spisov, ktorými krajské sudy uznali jednotlivé rozsudky súdov Českej republiky vyplývajúce z odpisu registra trestov.

Zo spisu vedeného na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 4Nt 28/2019 vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu v Chomutove sp. zn. 47 Tm 12/2018 zo dňa 03.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.06.2019 bol obžalovaný Y. F., ako mladistvý uznaný za vinného zo zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 3 písm. c), písm. e) Trestného zákona Českej republiky účinného do 01.02.2019 a zákona č. 218/2003 Zb. o súdnictve vo veciach mládeže, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 4Ntc/28/2019 zo dňa 29.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.2020 uznal tento rozsudok Okresného súdu v Chomutove vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a tento trest sa vykoná na území Slovenskej republiky, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, kedy odsúdený bude pokračovať v jeho výkone v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zo spisu vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6Ntc 2/2019 vyplýva, že rozsudkom Krajského súdu v Ústí nad Labem č.k. 2 Tm 1/2017 - 946 zo dňa 29.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.08.2017, bol obžalovaný Y. F., ako mladistvý uznaný vinným zo spáchania troch

skutkov, pričom prvý skutok bol právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 140 ods. 1, ods. 3 písm. i) Trestného zákona Českej republiky a § 6 ods. 1 zákona č. 218/2003 Zb., skutok v bode dva rozsudku ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 146 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky a § 6 ods. 1 zákona č. 218/2003 Zb. a skutok v bode tri ako pokus obzvlášť závažného zločinu ťažkého ublíženia na zdraví podľa § 21 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky k § 145 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky a § 6 ods. 1 zákona č. 218/2003 Zb. a za to mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov so zaradením do väznice alebo v zvláštnom oddelení pre mladistvých. Zároveň mu súd uložil povinnosť podrobiť sa dispenzarizácii v ambulantnom psychiatrickom - terapeutickom zariadení. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6Ntc 2/2019 zo dňa 18.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2019 uznal tento rozsudok Krajského súdu v Ústí nad Labem vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a tento trest sa vykoná na území Slovenskej republiky, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, kedy odsúdený bude pokračovať v jeho výkone v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zo spisu vedeného na Krajskom súde v Prešove sp. zn. 5Ntc 2/2021 vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu v Ostrave sp. zn. 13 Tm 22/2020 zo dňa 30.04.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.04.2021 bol obžalovaný Y. F. uznávaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 146 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s ostrahou. Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 5Ntc/2/2021 zo dňa 07.09.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.10.2021 uznal tento rozsudok Okresného súdu v Ostrave, pričom obžalovaný výkon uloženého trestu v trvaní 16 mesiacov vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal a svoj skutok aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Na strane druhej súd zohľadnil aj dve priťažujúce okolnosti a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov /§ 37 písm. h) Trestného zákona/, nakoľko ho súd v prejednávanej trestnej veci uznal za vinného zo spáchania dvoch trestných činov /zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona/. Zároveň súd pričítal v neprospech obžalovaného aj druhú priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný už v bol v minulosti za trestný čin odsúdený /§ 37 písm. m) Trestného zákona/, pričom prihliadol na to, že obžalovaný bol pred spáchaním prejednávanej trestnej činu právoplatne odsúdený a to rozsudkami Krajského súdu v Ústí nad Labem v konaní pod sp. zn. 2Tm 1/2017 a Okresného súdu Chomutov v konaní pod sp. zn. 47Tm 12/2018, pričom vo vzťahu k týmto dvom odsúdeniam sa vzhľadom na uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody neuplatňuje fikcia neodsúdenia. Vo vzťahu ku všetkým trom odsúdeniam súdmi Českej republiky, ktoré súd na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal súd zdôrazňuje, že podľa § 519 ods. 1 Trestného poriadku uznané cudzie rozhodnutie má rovnaké právne účinky ako rozsudok slovenského súdu. Nakoľko v prípade odsúdenia v konaní vedenom Krajského súdu v Ústí nad Labem v konaní pod sp. zn. 2Tm 1/2017 a Okresného súdu Chomutov v konaní pod sp. zn. 47Tm 12/2018 bol obžalovaný Y. F. odsúdený za zločin a obzvlášť závažný zločin a súd ho v prejednávanej trestnej veci uznal vinným a trest ukladá znovu za zločin, súd pri opätovnom spáchaní zločinu v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenej v ustanovení § 155 ods. 1 Trestného zákona /od 4 rokov až do 10 rokov/ o jednu polovicu a to spôsobom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona, a teda ukladal trest v takto upravenej trestnej sadzbe od sedem rokov až do desať rokov. Súd zdôrazňuje, že v zmysle § 14 ods. 2 Trestného zákona pokus trestného činu (ako je tomu v tomto prípade) je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin. Nakoľko obžalovaný spáchal dva trestné činy, súd mu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa

vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný a tým je zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Nakoľko obžalovaný trestné činy spáchal jedným skutkom, kde bola zachovaná časová súvislosť a subjektívna stránka, neboli splnené podmienky na aplikáciu asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu súd na jednej strane zohľadnil priznanie a úprimnú ľútosť obžalovaného a tiež skutočnosť, že k dokonaniu trestného činu nedošlo a teda jeho konaním neboli naplnené zákonné podmienky spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví. Na strane druhej súd musel zohľadniť následok, ku ktorému konaním obžalovaného na zdraví poškodeného došlo a ktoré aj napriek absencii formálnych zákonných znakov ťažkej ujmy na zdraví, zanechali na zdraví poškodeného trvalé a vážne následky a bolo len vecou náhody, že nedošlo aj k dokonaniu žalovaného trestného činu, pretože konanie obžalovaného sa vo vzťahu k priebehu útoku nijakým spôsobom neriadilo zdržanlivosťou v priebehu a forme útoku a tento bol skutočne útokom brutálnym a bez varovania. Zranenia poškodeného boli vážne. Súd zároveň prihliadol aj na úmyselné zavinenie obžalovaného ako aj spôsob a priebeh útoku, ktorý bol náhly, intenzívny a za použitia horľaviny, ktorá je bezpochyby spôsobilá zapríčiniť oveľa vážnejšiu ujmu na zdraví alebo aj smrť, pričom obžalovaný si musel byť vedomý možných závažných následkov, ktoré na zdraví poškodeného mohol spôsobiť. Navyše osoba obžalovaného nedáva súdu priestor na to, aby súd mohol konštatovať potrebu uloženia mierneho výchovného trestu. Obžalovaný bol v čase spáchania trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý vykonával za obzvlášť závažný zločin vraždy a ani predchádzajúce odsúdenia ho neodradili od páchania závažnej trestnej činnosti, ktorá má násilný charakter. V jeho správaní možno pozorovať agresívne prejavy tak, ako o tom „hovoria“ skutky v posledných troch odsúdeniach, ktoré súd na hlavnom pojednávaní oboznámil. Aj charakter osoby obžalovaného, ktorý vyplynul z hodnotenia ústavov na výkon trestu odňatia slobody Českej republiky svedčí o agresívnej povahe osobnosti obžalovaného, ktorý sa neštíti ani brachiálneho násillia. Vzťah obžalovaného k dodržiavaniu alebo skôr k nedodržiavaniu noriem spoločnosti, vrátane noriem výkonu trestu odňatia slobody je vyjadrený aj množstvom disciplinárnych trestov počas výkonu trestu, a teda je zrejmé, že ani prísny režim vo výkone trestu ho neodradil od páchania ďalšej trestnej činnosti a porušovaniu noriem. Sklony k verbálnym a aj fyzickým útokom na iné osoby (vrátane vraždy) a teda násilná stránka jeho osoby je zreteľná.

Všetky tieto okolnosti na strane obžalovaného z hľadiska jeho osoby, postoja k trestnej činnosti ako aj vo vzťahu k okolnostiam, za ktorých bol skutok spáchaný, následkom jeho konania na zdraví iného a priebehu útoku vedú súd k nutnosti uloženia trestu odňatia slobody v trvaní sedem rokov, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, pričom výška tohto trestu zohľadňuje všetky uvedené okolnosti a je z pohľadu súdu trestom primeraným a spravodlivým. Súd zdôrazňuje, že sa zaoberal aj možnosťou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a to s prihliadnutím na to, že sa jedná o pokus trestného činu, ale ako už súd vyššie uviedol, k dokonaniu trestného činu nedošlo iba náhodou a aj následok, ktorý poškodenému obžalovaný spôsobil sa výraznou mierou priblížil k dokonaniu trestného činu a preto je nie je podľa presvedčenia súdu prítomná existencia dôvodov na mimoriadne zníženie trestu podľa tohto ustanovenia.

Nakoľko obžalovaný bol pred spáchaním prejednávaneho skutku s prihliadnutím na odsúdenia v konaniach vedených na Krajskom súde v Ústí nad Labem pod sp. zn. 2Tm 1/2017 a Okresnom súde Chomutov pod sp. zn. 47Tm 12/2018 vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselné trestné činy, súd za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Závažnosť činu a miera narušenia obžalovaného nedávajú priestor na aplikáciu korekčného mechanizmu podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona.

Nakoľko poškodený F. Z. si do skončenia prípravného konania náhradu škody neuplatnil, súd vo vzťahu k tomuto poškodenému o náhrade škody nerozhodoval. Pretože poškodená X.Á. K. P. Č. E. si ešte v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody a tento nárok aj odôvodnila z hľadiska právneho dôvodu ako aj riadne vyčíslila, súd toto uplatnenie nároku vzal do úvahy aj po prevzatí trestného konania z Českej republiky (§ 528 ods. 3 Trestného poriadku). Preto súd priznal poškodenej X. K. P. Č. E. nárok na náhradu škody vo výške 2.236,85 Kč, ktorú riadne poškodená poisťovňa vyčíslila a o jej vyčíslení súd nemal pochybnosti, a k tejto náhrade škody zaviazal obžalovaného, ako jej pôvodcu. Nakoľko poškodená X. K. P. Č. E. je devízovým cudzozemcom a neodporuje to okolnostiam prípadu, pretože liečenie poškodeného F. Z. a náklady s ním spojené bolo realizované v Českej republike, súd za splnenia

podmienok uvedených v ustanovení § 287 ods. 3 Trestného poriadku vo výroku rozsudku priznal náhradu škody v peňažných prostriedkoch vyjadrených v cudzej mene a to v českých korunách.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.